

מגש הכסף

"אין מדינה נתנת לעם על מגש של כסף"
חיים ויצמן

...והארץ תשקט. עין שמים אדמת
תעמעם לאטה
על גבולות עשנים.
ואמה תעמד – קרועת לב אף נושמת... –
לקבל את הנס
האחד אין שני...

היא לטקס תכונן. היא תקום למול סהר
ועמדה, טרם-יום, עוטה חג ואימה.
-- אז מנגד יצאו
נערה ונער
ואט-אט יצעדו הם אל מול האמה.

לובשי חל נחגור, וכבדי נעלים,
בנתיב יעלו הם
הלוך והחרש.
לא תחליפו בגדם, לא מחו עוד במים
את עקבות יום-ההפך וליל קו-האש.

עיפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע,
ונוטפים טללי נעורים עבריים --
דם השנים יגשו,
ועמדו לבלי-נוע.
ואין אותם חיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האמה, שטופת דמע-וקסם.
ואמרה: מי אתם? והשנים שוקטים,
יענו לה: אנחנו מגש הכסף
שעליו לך נתנה מדינת-היהודים.

כך יאמרו, ונפלו לרגלה עטיפי-צל.
והשאר יספר בתולדות ישראל.

ו' בטבת תש"ח

The Silver Platter

"No state is given to a people on a silver platter."
Chaim Weizmann

...And the land will grow still. The sky's eye reddens
Slowly dimming
Over smoking frontiers.
And the nation will rise – broken-hearted but breathing
To receive the miracle
The one and only.

Ready for the ceremony, she will rise, facing the moon
She stands at dawn, garbed in festivity and fear.
-- When, from within her emerge
A girl and a boy
Slowly they march to face the nation.

Dressed in civvies with military gear and heavy boots
They will climb up the path
Walking in silence.
They haven't changed their clothes, nor washed away
Traces of the day's hard work and a night in the line of fire.

With endless fatigue and bereft of rest,
Dripping with the dew of Hebrew youth --
The two approach in silence
Standing motionless.
No sign whether they're alive or have been shot.

Then the nation will ask, captivated and crying,
Saying: who are you? And the two quietly
Will answer her: We are the silver platter
upon which you were given the Jewish State.

So they will say, wrapped in shadows, as they fall at her feet.
And the rest will be told in the chronicles of Israel.

December 19, 1947

